

[Jens Møller]

ikke har råd til at holde bil, og som derfor ikke let kan komme andre steder hen. En af de ting, der kan gøre det vanskeligt for dem, er jo netop, at de ikke kan komme af med deres postforsendelser. Dette forslag slår således to fluer med ét smæk, idet man altså på én gang sikrer, at der er et postindleveringssted inden for en rimelig afstand for disse mennesker, og samtidig, at den lokale købmand eller brugsforening måske kan overleve og blive der, fordi de herigennem får en ekstra indtægt igennem deres arbejde for postvæsenet.

Jeg skal komme med nogle ganske enkelte bemærkninger til nogle af ordførerne. Først til ministeren, der talte om, at pakkerne kan medtages pr. postbil. Det er rigtigt, og det er også en udmærket ordning i mange tilfælde, men vi må ikke lukke øjnene for, at netop i vore dage, hvor mange mindre landbrug ikke længere kan forsørge en familie, er det gået sådan, at mens den ene – og det er normalt manden – passer landbruget, har konen udearbejde på et plejehjem i nærheden, eller hvad det nu er, hun kan være beskæftiget med, og det vil sige, at der, på det tidspunkt hvor posten ankommer, ikke er nogen hjemme. Manden er måske langt ude i marken, og konen er et andet sted, og derfor har man altså ikke mulighed for at få afleveret sin post og sine pakker netop på det sted.

I øvrigt vil jeg gerne sige tak til ministeren for det positive tilsagn om hjælp til arbejdet i udvalget. Jeg vil håbe, det må kunne glide hurtigt og godt.

Ordføreren for SF kom med nogle spørgsmål. For det første sagde han, at han ikke forstod, at vi gik ind for dette forslag, når vi i øvrigt er imod det arbejde, der af de private erhvervsdrivende skal gøres med hensyn til moms, ATP, kildeskat osv. Der må vist være noget, SFs ordfører her har misforstået. Når vi kan gå ind for dette forslag, er det bl. a., fordi det vil give de små erhvervsdrivende ude på landet ekstra indtægter, som vil gøre, at de måske kan blive på stedet. Det vil da være til fordel for dem, samtidig med at det i høj grad vil være til fordel for det samfund, de bor i. ATP, moms og kildeskatteopkrævning er jo derimod snarere en form for stats-hoveri, som man skal gøre uden at få nogen betaling for det, og vi har ved tidligere lejligheder foreslået, at dette arbejde, som gøres

påtvunget fra det offentliges side, bør honoreres med en rimelig betaling.

Så siger man også fra SFs side, at det vil koste penge, og det forstår man ikke rigtig at kristeligt folkeparti kan være med til, fordi vi ellers altid vil spare. Jeg tror nok, at ordføreren for SF ikke rigtig har hørt efter, hvad der er sket det sidste par år. Kristeligt folkeparti har nok i sin første tid talt meget om at spare, men knap så meget i den senere tid, og det hænger sammen med, at den medicin, man skal bruge til en sygdom, afhænger meget af, hvilken sygdom man lider af. Hvis feberen er for høj, skal man bruge én slags medicin, og hvis den er for lav, skal man bruge en anden slags medicin. Det er rigtigt, at i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne, da økonomien var ved at koge over, og da de store udgifter inden for det offentlige steg voldsomt, var det meget vigtigt at spare og spare temmelig kraftigt, men i en situation som den nuværende er det ikke nær så vigtigt, fordi det jo ofte, hvis vi sparer for stærkt i den nuværende situation, vil føre til yderligere arbejdsløshed, sådan at besparelsen bliver mere eller mindre fiktiv. Vi mener naturligvis, at man skal spare på de områder, hvor der virkelig foregår et overforbrug eller et forbrug, der ikke er nødvendigt af den ene eller den anden grund, men ikke, at vi skal spare for enhver pris. I øvrigt tror jeg, at de udgifter, der bliver tale om her, er småpenge i forhold til den fordel, det kan give for de mennesker ude omkring, der ellers bliver mere eller mindre ladt i stikken.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olsen):

Også til dette lovforslag har jeg to bemærkninger; den ene er til hr. Dohrmann. Jeg synes altid, det i hvert fald er interessant at høre hr. Dohrmanns form for argumentation. Nu skal jeg nok lade være med at gøre for meget ud af det, for det fortjener det ikke, men jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at dette forslag, som jeg forstår hr. Dohrmann støtter, og dette, at man centraliserer, ved at biler farer frem og tilbage, er et udtryk for en nødvendig rationalisering, fordi der har været tale om indskrænkede økonomiske rammer. Hvis ikke hr. Dohrmann ved det i forvejen, vil jeg lige give hr. Dohrmann den oplysning, at en virkeliggørelse af frem-